

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0103

Sprawozdanie z postępów byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii w 2013 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie sprawozdania z postępów Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w 2013 r. (2013/2883(RSP))

(2017/C 093/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję Rady Europejskiej z dnia 16 grudnia 2005 r. o przyznaniu statusu kraju kandydującego do członkostwa w UE, a także konkluzje Rady Europejskiej z dni 13 grudnia 2012 r., 27–28 czerwca 2013 r. oraz 17 grudnia 2013 r.,
 - uwzględniając konkluzje prezydencji posiedzenia Rady Europejskiej w Salonikach w dniach 19–20 czerwca 2003 r. dotyczące perspektywy przystąpienia krajów Bałkanów Zachodnich do Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 845(1993) i 817(1993), a także rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 47/225 oraz umowę przejściową z dnia 13 września 1995 r.,
 - uwzględniając wyrok Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w kwestii stosowania porozumienia tymczasowego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 16 kwietnia 2013 r. zatytułowane „Realizacja reform w kontekście dialogu na wysokim szczeblu w sprawie przystąpienia i propagowanie stosunków dobrosąsiedzkich” (COM(2013)0205), jej sprawozdanie z postępów za 2013 r. (SWD(2013)0413) oraz komunikat z dnia 16 października 2013 r. zatytułowany „Strategia rozszerzenia i najważniejsze wyzwania na lata 2013–2014” (COM(2013)0700),
 - uwzględniając porozumienie partii politycznych z dnia 1 marca 2013 r., sprawozdanie końcowe komisji śledczej z dnia 26 sierpnia 2013 r. oraz protokół ustaleń z dnia 16 września 2013 r.,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie tego kraju oraz swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie rozszerzenia: strategię polityczne, kryteria i strategiczne interesy UE ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że piąty rok z rządu Rada Europejska postanowiła nie podejmować negocjacji akcesyjnych z tym krajem mimo pozytywnego zalecenia Komisji w tej sprawie; mając na uwadze, że to kolejne odroczenie coraz bardziej pogłębia frustrację społeczeństwa tego kraju z powodu zastoju, który nastąpił w procesie integracji z UE, i grozi nasileniem problemów i napięć wewnętrznych; mając na uwadze, że problemy dwustronne nie powinny stanowić przeszkody dla oficjalnego rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych, chociaż kwestie te należy rozwiązać przed zakończeniem procesu akcesyjnego;
- B. mając na uwadze, że rządy prawa, wolność środków przekazu, współpraca regionalna i stosunki dobrosąsiedzkie stanowią zasadnicze elementy procesu rozszerzenia UE;
- C. mając na uwadze, że problemy dwustronne należy rozwiązywać w sposób konstruktywny, na możliwie wczesnym etapie, z uwzględnieniem zasad i wartości ONZ i UE;
1. ponownie wzywa Radę do niezwłocznego ustalenia daty rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych;
 2. zwraca się do Grecji, aby wykorzystwała przewodnictwo w Unii Europejskiej do podejścia z nowym rozmachem politycznym do procesu integracji europejskiej omawianego kraju, potwierdzając w ten sposób swoje zobowiązanie podjęte w agendzie z Salonik w 2003 r. i tworząc właściwy klimat do pokonywania dwustronnych trudności w duchu wartości i zasad europejskich; wzywa grecką prezydentkę, aby wykorzystwała pozytywną dynamikę swojego przywództwa w celu opracowania nowych inicjatyw, aby przezwyciężyć obecny zastój w negocjacjach i wypracować rozwiązanie;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0453.

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

3. zachęca przedmiotowy kraj do konsolidacji reform oraz zmiany prowadzonej polityki i działań, które mogłyby nadal stanowić przeszkodę na drodze ku jego przyszłości w Europie, a także do zagwarantowania rzeczywistych postępów w kluczowych obszarach, jak określono w konkluzjach Rady Europejskiej, a ściślej – w oświadczeniach w sprawie rozszerzenia oraz procesu stabilizacji i stowarzyszenia; uważa, że rozpoczęcie negocjacji z UE stanowi pozytywny krok ku rozstrzygnięciu obecnych sporów z sąsiadami tego kraju, jednocześnie pobudzając do dalszych reform poprawiających sytuację w kraju;
4. mając na względzie pozytywne zalecenie Komisji i jej pozytywną ocenę rezultatów dialogu akcesyjnego na wysokim szczeblu oraz przestrzegając przed ryzykiem regresu, ubolewa nad faktem, że Rada Europejska postanowiła nie przypominać o swojej decyzji z grudnia 2012 r., w której stwierdziła, że w znacznej mierze podziela ocenę Komisji, określiła, że możliwe jest podjęcie decyzji o otwarciu negocjacji podczas kolejnej prezydencji, i zauważyła, że wszystkie niezbędne prace przygotowawcze w tym kierunku podejmie Komisja;
5. podkreśla, że dalsze opóźnianie rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych oznacza zwiększony i nieprzewidywalny wpływ na stabilność tego kraju oraz regionu; zwraca się zarówno do rządu, jak i do Komisji o przeprowadzenie ilościowej analizy potencjalnych kosztów społecznych i gospodarczych, jak również krajowych i regionalnych implikacji politycznych oraz ryzyka wynikającego z nieokreślenia przez Radę terminu rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych;
6. nalega, aby wszystkie kraje kandydujące i potencjalnie kandydujące były traktowane stosownie do ich osiągnięć;
7. pomimo bardzo znaczących wyzwań stojących przed tym krajem zgadza się z konkluzją Komisji, że odznacza się on dużym poziomem dostosowania do dorobku prawnego UE w porównaniu z jego sytuacją w procesie akcesyjnym oraz że kryteria kopenhaskie spełniono w stopniu pozwalającym na rozpoczęcie rokowań akcesyjnych; zauważa, że zgodnie z procedurami UE nowi członkowie są przyjmowani tylko wówczas, gdy spełnią wszystkie wymogi; podziela pogląd Komisji, że otwarcie rozdziałów 23 i 24, dotyczących sprawiedliwości, demokracji i praw człowieka, umocni postępy w tych dziedzinach, będących przedmiotem szczególnych obaw niektórych państw członkowskich;
8. wzywa Radę Europejską do zatwierdzenia otwarcia procesu przeglądu zgodności prawa krajowego z prawem unijnym (screeningu), szczególnie w odniesieniu do rozdziałów 23 i 24; uważa, iż screening pomoże nadać rozmach reformom oraz pomoże temu krajowi lepiej sprostać nieuchronnym wyzwaniom stojącym przed każdym krajem kandydującym, takim jak dalsze umacnianie skuteczności rządów prawa oraz reforma sądownictwa i administracji publicznej, jak również wzmocnienie spójności międzyetnicznej;
9. z zadowoleniem przyjmuje wypełnienie zobowiązań tego kraju wynikających z układu o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz wysoki poziom dostosowania jego ustawodawstwa do dorobku prawnego; wzywa Radę do przyjęcia rekomendacji Komisji dotyczących przejścia do drugiego etapu wprowadzania układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, zgodnie z właściwymi postanowieniami tego układu;
10. podkreśla, że stosunki dobrosąsiedzkie i współpraca regionalna są zasadniczym filarem procesu akcesyjnego tego kraju, włączając w to wynegocjowanie – pod auspicjami ONZ – zadowalającego wszystkie strony rozwiązania kwestii nazwy kraju; mając na uwadze mniejszość albańską w tym kraju, jak również drażliwe problemy w relacjach dwustronnych z państwami ościennymi, szczególnie z Grecją i Bułgarią, przypomina o swoim stanowisku – dzieląc w tym względzie pogląd Komisji – że problemy dwustronne należy rozwiązywać na możliwie wczesnym etapie procesu akcesyjnego, w konstruktywnej i dobrosąsiedzkiej atmosferze oraz poprzez prowadzenie intensywnego i otwartego dialogu w duchu wspólnej europejskiej przyszłości, a najlepiej przed rozpoczęciem negocjacji akcesyjnych; przypomina, że należy unikać gestów, kontrowersyjnych działań i oświadczeń mogących negatywnie wpłynąć na stosunki dobrosąsiedzkie; oczekuje konkretniejszych rezultatów współpracy mającej na celu ustanowienie stosunków dobrosąsiedzkich pomiędzy trzema stronami (Atenami, Sofią i Skopje);
11. popiera stwierdzenie Komisji, że długofalowy brak postępów w Radzie Europejskiej w odniesieniu do przystąpienia tego kraju do UE zagraża wiarygodności procesu rozszerzenia UE; dodaje, że zaszkodzi to też klimatowi potrzebnemu do pobudzania działań w zakresie reform związanych z przystąpieniem do UE; stwierdza, że proces akcesyjny tworzy samoistny impuls do ukończenia reform;
12. uważa, że trwająca od niemal 20 lat niezdolność obu stron do znalezienia zadowalającego wszystkie strony, uczciwego i sprawiedliwego rozstrzygnięcia sporu o nazwę kraju stawia również pod znakiem zapytania wiarygodność ram realizacji tego celu, który bezsprzecznie wymaga starań; zauważa, że dzieje się tak mimo najlepszych chęci mediatora ONZ i rzeczywistej woli politycznej obu stron, aby znaleźć rozwiązanie; przypomina jednak swój pogląd, że nie należy powoływać się na problemy dwustronne w celu zahamowania procesu przystąpienia do UE;

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

13. w związku z tym, z zadowoleniem przyjmuje propozycję nazwy złożonej zawierającej oznaczenie geograficzne przedstawione przez wysłannika ONZ Nimetz'a i jest przekonany, że stanowi ona dobrą podstawę osiągnięcia kompromisu, pod warunkiem że nie kwestionuje się macedońskiej narodowości, tożsamości, kultury i języka;

14. zwraca się do Grecji, aby we współpracy z zainteresowanymi stronami w Komisji, Radzie, Parlamencie i w przedmiotowym kraju wykorzystwała przewodnictwo w UE do nadania nowego rozmachu politycznego autentycznym i szczerym staraniom na rzecz niezwłocznego znalezienia zadowalającego wszystkie strony rozwiązania kwestii nazwy kraju; odnotowuje decyzję Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 5 grudnia 2011 r. w kwestii stosowania porozumienia tymczasowego z dnia 13 września 1995 r., uważa, że przywódcy tego kraju i UE powinni systematycznie wyjaśniać społeczeństwu korzyści wynikające z osiągniętego porozumienia, nim dojdzie do referendum w tej sprawie; przyjmuje z zadowoleniem spotkanie i rozmowy greckiego ministra spraw zagranicznych Evangelosa Venizelosa z francuskim ministrem spraw zagranicznych Laurentem Fabiusem na temat tego kraju, w nadziei, że są one znakiem przyszłych pozytywnych postępów w kwestii ewentualnego rozstrzygnięcia kwestii nazwy;

15. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że przez dziewięć miesięcy odbyło się pięć spotkań między grupami roboczymi z przedmiotowego kraju i Bułgarii, a atmosfera tych spotkań była dobra; uważa, że dialog w tym duchu – w tym współpraca ze środkami przekazu, z systemem prawnym i innymi organami – jest najlepszym sposobem na podjęcie wielce wrażliwych kwestii związanych z historią, wspólnotą oraz innych wspólnych problemów obu krajów; wzywa do podjęcia znaczących kroków w kierunku osiągnięcia w odpowiednim czasie dwustronnego porozumienia stanowiącego odpowiednie ramy w tym względzie;

16. ponownie wyraża zaniepokojenie wykorzystywaniem argumentów historycznych w trwającej obecnie debacie z państwami sąsiadującymi i ponawia apel o pozytywne postępy w kwestii świętowania wspólnych wydarzeń i czczenia pamięci postaci historycznych wspólnie z sąsiadującymi państwami członkowskimi UE, ponieważ przyczyniłoby się to do lepszego zrozumienia historii i stosunków dobrosąsiedzkich; zachęca do prób powołania wspólnych eksperckich komisji ds. historii i edukacji, co przyczyniłoby się do obiektywnego interpretowania historii, zacieśniania współpracy środowisk akademickich oraz propagowania wśród młodych ludzi pozytywnego nastawienia do sąsiadów; apeluje do władz o publikację materiałów edukacyjnych pozbawionych ideologicznych interpretacji historii i mających na celu poprawę wzajemnego zrozumienia;

17. gratuluje przedmiotowemu krajowi odgrywania konstruktywnej roli i wnoszenia pozytywnego wkładu we współpracę regionalną oraz przyjmuje z zadowoleniem jego aktywny udział w inicjatywach regionalnych, takich jak Inicjatywa Środkowoeuropejska (CEI) oraz Inicjatywa Regionalna na rzecz Migracji, Azylu i Uchodźców (MARRI); gratuluje temu krajowi udanego przewodnictwa w procesie współpracy w Europie Południowo-Wschodniej (SEEC) od czerwca 2012 r. do czerwca 2013 r. i w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem wspieranie pełnej integracji jako cennego wkładu w dalsze umacnianie współpracy regionalnej;

18. wzywa Komisję i Radę do włączenia tego kraju w nowe ramy współpracy makroregionalnej w Europie Południowo-Wschodniej, tj. w makroregionalną strategię na rzecz regionu Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego oraz program transnarodowy;

19. podkreśla, że zarówno pełne wdrożenie zaleceń parlamentarnej komisji śledczej utworzonej w następstwie wydarzeń z dnia 24 grudnia 2012 r., jak i stosowanie się przez wszystkie strony do protokołu ustaleń jest niezbędne do przywrócenia temu krajowi perspektywy euroatlantyckiej; jest dumny z roli odegranej przez komisarza ds. rozszerzenia oraz przez sam Parlament w wynegocjowaniu porozumienia z dnia 1 marca 2013 r., ale uznaje, że to do samych partii politycznych należy ustanowienie konstruktywnego wzajemnego dialogu i współpracy oraz odrzucenie stosowania bojkotów w interesie umożliwienia pełnego, niezależnego, ustawodawczego nadzoru rządu oraz utrzymania w mocy europejskich standardów demokratycznych; podkreśla znaczenie działań zarówno rządu, jak i partii politycznych dążących do poprawy stosunków dla zachowania stabilności politycznej;

20. przyjmuje z zadowoleniem konkluzje misji obserwacji wyborów OBWE/ODIHR, według których wiosenne wybory samorządowe zorganizowano w efektywny sposób; podziela wyrazy troski o równowagę w relacjach medialnych, zacieranie granicy między działaniami państwa i partii w odniesieniu do wykorzystywania zasobów administracyjnych oraz zaniepokojenie doniesieniami o nieprawidłowościach dotyczących rejestracji wyborców z Pustec (Albania); popiera to, że rząd zobowiązał się do całościowego przestrzegania zaleceń OBWE/ODIHR w zakresie reformy wyborczej; podkreśla potrzebę dalszych wysiłków w celu zwiększenia przejrzystości finansowania i odpowiedzialności partii politycznych; nawołuje do podjęcia kroków, aby uniknąć zatarcia granic między działaniami państwa i partii podczas kampanii wyborczych oraz aby zapewnić ponadpartyjną zgodę na kontrolę spisu wyborców;

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

21. podkreśla potrzebę zapewnienia profesjonalizmu oraz niezależności administracji publicznej poprzez usprawnienie działań na wszystkich szczeblach; zauważa, że ustawa o urzędnikach służby cywilnej i ustawa o pracownikach administracyjnych zostały przyjęte przez parlament w pierwszym czytaniu w dniu 8 stycznia 2014 r.; uważa za istotne, aby nowe ramy prawne zawierały podstawowe zasady przejrzystości, doceniania kompetencji oraz równej reprezentacji; wzywa rząd do kontynuowania koniecznych reform w tym zakresie, jak również w dziedzinach wydatków publicznych i zamówień publicznych, ponieważ będzie to pozytywnie oddziaływać na jakość rządzenia;

22. wzywa do pogłębienia demokracji poprzez dalsze decydujące środki na rzecz decentralizacji budżetu, wyrażając ubolewanie z powodu redukcji budżetu w ciągu ostatniego roku, ale oczekując na raport badawczy o stanie decentralizacji oraz przyjmując z zadowoleniem zwiększony udział dochodów w podstawowych budżetach jednostek samorządowych dzięki dalszym działaniom na rzecz większego poszanowania samorządów lokalnych, zwłaszcza w przypadkach, gdy partie sprawujące władzę lokalnie nie rządzą na szczeblu krajowym;

23. przyjmuje z zadowoleniem postęp innych krajów regionu w procesie integracji europejskiej, ale wyraża zaniepokojenie, że dalsze opóźnienie rozpoczęcia rokowań akcesyjnych może doprowadzić do nieuzasadnionego zróżnicowania regionu, co mogłoby dalej zagrażać dobrym stosunkom międzyetnicznym oraz stwarzać poczucie opuszczenia u wszystkich obywateli macedońskich; potępia wszelkie formy skrajnego nacjonalizmu, niezależnie od kraju, w którym występują; wzywa do prowadzenia polityki antydyskryminacyjnej oraz tolerancji w społeczeństwie, niezależnie od wyznawanej religii, pochodzenia etnicznego lub języka;

24. popiera wezwanie Komisji do przeanalizowania umowy ramowej z Ochrydy w celu jej uzupełnienia oraz wprowadzenia w życie zawartych w niej zaleceń;

25. zauważa, że dalsze poszerzanie dialogu politycznego z ludnością albańską mieszkającą w tym kraju stanowi ważny wkład w stabilność i współpracę regionalną;

26. wzywa rząd, środki przekazu, społeczność akademicką, społeczeństwo obywatelskie i wszystkie zainteresowane strony do przekazywania opinii publicznej jasnych sygnałów, że w tym kraju nie toleruje się dyskryminacji na tle tożsamości narodowej, w tym w odniesieniu do wymiaru sprawiedliwości, środków przekazu, zatrudnienia i możliwości społecznych; podkreśla wagę takiego postępowania dla integracji różnych społeczności etnicznych, stabilności tego kraju i integracji europejskiej;

27. ubolewa, że nie osiągnięto dotychczas większych postępów w odniesieniu do zintegrowanej edukacji i że nie przeznaczono funduszy na wdrażanie strategii na jej rzecz; wyraża zaniepokojenie, że coraz mniejsza liczba młodych osób włada językami innych grup etnicznych; nawołuje do podjęcia kroków w tej dziedzinie w celu uniknięcia separacji i potencjalnego konfliktu o podłożu etnicznym wśród dzieci w wieku szkolnym; podkreśla jednocześnie wagę promowania nieobowiązkowej edukacji dwujęzycznej sprzyjającej integracji; jest nadal zaniepokojony separacją uczniów pochodzenia romskiego w szkołach;

28. uważa, że przeszkody w przeprowadzeniu spisu powszechnego odpowiadającego najlepszym standardom demokratycznym można częściowo przezwyciężyć poprzez ustanowienie rejestru cywilnego jako rozwiązania tymczasowego;

29. ubolewa nad pogorszeniem się reputacji tego kraju w dziedzinie wolności środków przekazu; podziela obawę Komisji, że zasadniczym wyzwaniem dla tego kraju pozostaje zagwarantowanie wolności słowa wraz z różnorodnymi i pluralistycznymi środkami przekazu wolnymi od ingerencji politycznych; w związku z tym wskazuje, że brak pluralizmu mediów jest częściowo rezultatem akcji promujących rząd; podkreśla potrzebę zapewnienia niezależności i zrównoważonego przekazu prezentowanego przez nadawców publicznych, zachęcając władze do umieszczenia takich gwarancji w ustawie medialnej; uważa, że obecna ustawa medialna powinna być przedmiotem dalszych konsultacji i dialogu, aby tak istotne reformy przyjmowano tylko pod warunkiem szerokiego poparcia krajowego środowiska dziennikarzy; wskazuje, że potrzebne są większe wysiłki, aby przywrócić i odbudować zaufanie pomiędzy rządem a środowiskiem mediów; popiera inicjatywę państwowego Instytutu Mediów, aby przy wsparciu UE opublikować „białą księgę” na temat wzmacniania relacji społeczeństwa obywatelskiego z mediami; podkreśla potrzebę dalszych wysiłków na rzecz ochrony praw pracowników mediów oraz ich niezależności; podkreśla potrzebę przejrzystości w odniesieniu do struktury własnościowej mediów;

30. kładzie nacisk na postępy osiągnięte wcześniej w ramach okrągłego stołu z udziałem rządu i stowarzyszenia dziennikarzy, w oparciu o wiedzę fachową specjalnego przedstawiciela OBWE ds. wolnych mediów, oraz uważa, że ponowne jego zwołanie i realizacja strategii na rzecz wolności słowa oraz zagwarantowanie dziennikarzom odpowiedniego środowiska pracy pozostaje głównym sposobem na poczynienie niezbędnych postępów; uznaje, że pełna wolność wypowiedzi może być osiągnięta tylko w społeczeństwie, w którym powszechnie uznaje się prawo do publicznego dostępu do informacji oraz istnieje przestrzeń publiczna umożliwiająca wnikliwą debatę publiczną;

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

31. uważa jednak, że niedawna sprawa uwięzionego dziennikarza Tomislava Kezarovskiego i inne sprawy – o wynikach których powinno decydować tylko niezależne sądownictwo orzekające w ramach zasad europejskiej konwencji praw człowieka – budzą obawy o możliwość stosowania w tym kraju wybiórczego systemu sprawiedliwości, a wszelkie właściwe władze powinny podjąć skuteczne kroki, by tego unikać;
32. odnotowuje nową ustawę lustracyjną, ale również obawy Komisji Weneckiej i Komitetu Helsińskiego dotyczące jej konstytucjonalności oraz ewentualnych nadużyć;
33. zachęca do wzmocnienia uprawnień komisji ds. weryfikacji danych poprzez przekazanie na stałe do siedziby tej komisji wszystkich niezbędnych dokumentów pochodzących od służb wywiadu i kontrwywiadu;
34. przypomina o zaleceniach zawartych w jego wcześniejszej rezolucji w odniesieniu do wzmocnienia społeczeństwa obywatelskiego; wzywa rząd do uznania istotnej roli społeczeństwa obywatelskiego i jego wartości dodanej w debacie politycznej oraz wzywa go do aktywnego zaangażowania organizacji społeczeństwa obywatelskiego w dialog dotyczący kształtowania polityki; podkreśla zasadniczą rolę, jaką organizacje społeczeństwa obywatelskiego mogą odgrywać w zagwarantowaniu większej przejrzystości i rozliczalności procesu integracji z UE, a także w zaangażowaniu weń wszystkich stron; sugeruje, że inicjatywom wypływającym z sektora społeczeństwa obywatelskiego należy udzielić wsparcia; przyjmuje z zadowoleniem włączenie społeczeństwa obywatelskiego w Grupę Roboczą ds. Rozdziału 23 powołaną przez ministra sprawiedliwości oraz zachęca wszystkie ministerstwa do podobnego działania; zachęca, aby pozytywnie rozpatrzyć propozycję wybrania organizacji społeczeństwa obywatelskiego, które wzięłyby udział w pracach wszystkich grup roboczych w ramach krajowego programu przyjęcia dorobku prawnego;
35. ubolewa nad niewielkim postępem we wdrażaniu drugiej strategii rządowej dotyczącej współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, wraz z jej planem działania, oraz wyraża zaniepokojenie poważnymi opóźnieniami w tym zakresie; jest zaniepokojony brakiem chęci jej wprowadzania i brakiem przejrzystości wsparcia budżetowego dla społeczeństwa obywatelskiego; uważa, że Otwarte Partnerstwo Rządowe, do ustanowienia którego kraj ten się zobowiązał, może stworzyć właściwe ramy polepszenia sytuacji; przyjmuje z zadowoleniem stosowanie wskaźników do oceny udziału społeczeństwa obywatelskiego i zachęca do ich wykorzystywania zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 12 września 2012 r. zatytułowanym „Korzenie demokracji i zrównoważonego rozwoju” (COM(2012)0492);
36. ponawia apel do Komisji i rządu, aby zgodziły się wypłacić minimalną część funduszy z tytułu kolejnego okresu programowania instrumentu przedakcesyjnego w taki sposób, aby zapewnić 15 % płatności podmiotom niepaństwowym, oraz dopilnować, aby pomocą techniczną dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego zarządzało owo społeczeństwo; nawołuje również do dalszego wdrażania drugiego instrumentu przedakcesyjnego, aby wesprzeć środki pozwalające na mobilizację zakładanych 9 % budżetu własnego państwa, oraz do dystrybucji tej kwoty przez zdecentralizowane władze regionalne i lokalne;
37. gratuluje temu krajowi podjęcia dotychczasowych reform, które dostosowały krajowe ramy prawne do standardów międzynarodowych; apeluje do tego kraju o zwiększenie przejrzystości działalności Rady Sędziów, tak aby zminimalizować postrzeganie jej jako działającej niesamodzielnie i pod presją; zwraca się do Komisji, aby w przyszłych sprawozdaniach z postępów wzięła pod uwagę i przeanalizowała wyroki Europejskiego Trybunału Praw Człowieka – oraz ich poszanowanie – w odniesieniu do tego kraju;
38. przyjmuje z zadowoleniem działania ukierunkowane na zwiększenie profesjonalizmu, niezależności oraz efektywności sądownictwa, tj. powoływanie na stanowiska w tym obszarze absolwentów Akademii dla Sędziów i Prokuratorów, utrzymanie wysokiego wskaźnika zakończonych spraw w sądach w pierwszej połowie 2013 r., jak i dalsze zmniejszanie zaległości; wzywa do ujednoczenia orzecznictwa w celu zapewnienia przewidywalności systemu sądowniczego i zwiększenia zaufania opinii publicznej;
39. w szczególności wzywa do wzmocnienia Państwowej Komisji ds. Zapobiegania Korupcji, Jednostki Antykorupcyjnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Prokuratury Krajowej w walce z przestępczością zorganizowaną i korupcją, a także Państwowej Izby Kontroli poprzez środki budżetowe, materialne oraz zasoby ludzkie; podkreśla dalszą potrzebę skupienia się na przypadkach korupcji na wysokim szczeblu i częstszego wykorzystywania nakazów zajęcia i przejmowania aktywów oraz wzywa do dalszych wysiłków mających na celu stworzenie kartoteki osób skazanych w sprawach o dużym znaczeniu; wzywa niezależne organizacje społeczeństwa obywatelskiego i środki przekazu do ujawniania przypadków korupcji oraz orędowania za niezależnymi i bezstronnymi dochodzeniami i procesami; przyjmuje z zadowoleniem działania Państwowej Komisji ds. Zapobiegania Korupcji, wspierane przez Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju, wzmacniające prewencyjny aspekt walki z korupcją poprzez wprowadzenie wieloaspektowych systemów promujących uczciwość w dziewięciu pilotażowych jednostkach samorządowych; wspiera intencje władz krajowych dotyczące ukończenia nowelizacji ustawy o zapobieganiu korupcji, rozszerzenia na cały kraj pomysłu na system promujący uczciwość oraz otaczania osób zgłaszających przypadki naruszenia systemową i zinstytucjonalizowaną ochroną;

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

40. zauważa, że nadal trwają działania mające na celu uruchomienie Krajowej Wywiadowczej Bazy Danych (NID) i zachęca władze tego kraju do przyspieszenia działań w tym zakresie oraz do jak najszybszego stworzenia Krajowego Centrum Koordynacyjnego do walki z przestępczością zorganizowaną, aby zapewnić pełne wsparcie w walce z przestępczością zorganizowaną, korupcją, oszustwami, praniem pieniędzy oraz innymi poważnymi przestępstwami, także transgranicznymi;
41. wyraża zaniepokojenie powszechnym wykorzystywaniem długotrwałego tymczasowego aresztowania oraz warunkami, w jakich przebywają osoby zatrzymane; zwraca uwagę na przypadki niewspółmiernego wykorzystywania sił policyjnych w trakcie demonstracji; wzywa, aby starania o zachowanie porządku publicznego były proporcjonalne i aby przestrzegano prawa do wolności zgromadzeń;
42. przyjmuje z zadowoleniem nową ustawę chroniącą prawa dziecka oraz wzywa do zapewnienia wystarczających środków finansowych do jej wdrażania; nadal ubolewa nad brakiem opieki zdrowotnej i edukacji w zakładach karnych dla młodocianych;
43. przyjmuje z zadowoleniem spadek liczby dzieci w ośrodkach opiekuńczych, ale jest nadal zaniepokojony wysoką liczbą dzieci niepełnosprawnych pozostających w ośrodkach; wzywa do dalszych reform systemu ochrony dzieci i do wzmocnienia zdolności ośrodków opieki społecznej do wspierania rodzin w trudnej sytuacji;
44. przyjmuje z zadowoleniem utworzenie Krajowej Rady Młodzieży oraz wysiłki mające na celu zagwarantowanie jej szerokiej reprezentatywności i bezstronności politycznej oraz jej pełnego członkostwa w Europejskim Forum Młodzieży; zwraca się do państwowej Agencji ds. Młodzieży i Sportu o udzielenie Krajowej Radzie Młodzieży pełnego poparcia i uczestnictwo w jej działalności;
45. zachęca rząd do przeznaczenia odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych na działalność Komisji ds. Ochrony przed Dyskryminowaniem oraz działu Departamentu ds. Równych Szans zwalczającego dyskryminację; wzywa do podjęcia kroków w celu zwiększenia wiedzy na temat równości i niedyskryminacji;
46. przyjmuje z zadowoleniem ponowne otwarcie ośrodka LGBTI w Skopje po tym, jak stał się on obiektem pięciu osobnych ataków w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy; przyjmuje z zadowoleniem ustalenia komisji antydyskryminacyjnej tego kraju potępiające homofobię w podręcznikach szkolnych i wzywa do szerszego stosowania jej ustaleń; szczególnie wzywa do zakazu dyskryminacji z powodu orientacji seksualnej przy zatrudnianiu; ubolewa, że ustawa antydyskryminacyjna nadal nie jest zgodna z dorobkiem prawnym UE; ponawia apel o zmianę tej ustawy w celu pełnej zgodności z tym dorobkiem; potępia wszelkie przejawy przemocy wobec społeczności LGBTI oraz zachęca wszystkich przywódców politycznych i osoby cieszące się szacunkiem społeczeństwa, aby uczynili to samo; wzywa do stawiania przed sądem sprawców takiej przemocy; przypomina rządowi oraz partiom politycznym o ich odpowiedzialności za tworzenie kultury integracji i tolerancji;
47. apeluje do władz o systematyczne zbieranie danych dotyczących grup wykluczonych i marginalizowanych, włączając w to dzieci żyjące na ulicy, dzieci romskie oraz osoby niepełnosprawne; ubolewa, że nie zbiera się danych dotyczących przestępstw na tle nienawiści; jest nadal zaniepokojony liczbą dzieci romskich uczących się w szkołach dla uczniów ze specjalnymi potrzebami, ale przyjmuje z zadowoleniem system stypendiów rządowych, stworzony po to, aby umożliwić dzieciom romskim ukończenie edukacji na poziomie szkoły średniej;
48. pozostaje zaniepokojony ciągłą dyskryminacją dotykającą Romów; podkreśla w związku z tym, że kobiety romskie są podwójnie dyskryminowane ze względu na płeć oraz pochodzenie etniczne, co bardzo często wiąże się z ubóstwem; jest zaniepokojony, że ta od dawna zauważana podwójna dyskryminacja ma powszechny, rutynowy i wszechogarniający charakter; wzywa władze do przełamania tego wzorca oraz stanowczo apeluje o czynne wprowadzenie strategii integracji Romów oraz działań zapewniających im dostęp do opieki zdrowotnej, edukacji, zatrudnienia, mieszkalnictwa i opieki społecznej;
49. stanowczo apeluje do rządu, aby rozwiązał problem Romów nieposiadających dokumentów tożsamości;
50. wzywa rząd do zwiększonych wysiłków w celu poprawy statusu Romów oraz uchodźców Aszkali z Kosowa;

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

51. przyjmuje z zadowoleniem zwiększenie liczby kobiet-burmistrzów z zera do czterech (na 81 burmistrzów w całym kraju) oraz liczby kobiet w parlamencie, co jest zgodne z parytetem płci; jest jednak zaniepokojony stałymi praktykami dobrowolnego wycofywania się kobiet z procesu podejmowania decyzji politycznych; przyjmuje z zadowoleniem wprowadzenie zmian w prawie pracy, przyznających lepszą ochronę prawną kobietom w ciąży lub tym, które niedawno urodziły dziecko, ale jest zaniepokojony wysoką stopą bezrobocia wśród kobiet; przyjmuje z zadowoleniem przyjęcie strategii na rzecz równości płci, ale zauważa, że publiczne mechanizmy gwarantujące tę równość nadal nie funkcjonują właściwie, oraz wzywa rząd do poprawy ich funkcjonowania i zwiększenia ich zasobów ludzkich i finansowych; wzywa władze, aby zagwarantowały uwzględnianie perspektywy płci we wszystkich obszarach polityki oraz aby zwiększyły wsparcie i inicjatywy w dziedzinie poprawy wiedzy na temat równości płci; ubolewa nad faktem, że parlament przyjął ważne poprawki do ustawy o przerywaniu ciąży w procedurze przyspieszonej, bez szerszej debaty publicznej;

52. gratuluje rządowi zachowania stabilności makroekonomicznej i przyjmuje z zadowoleniem przywrócenie wzrostu; zwraca jednak uwagę na powolną harmonizację poziomu dochodów oraz podziela panujący niepokój o to, czy zrealizowany zostanie cel ograniczenia deficytu publicznego do 2,6 % do 2016 r. oraz o sposób konsolidacji finansów publicznych; zaleca, aby Komisja przyznała temu krajowi status „funkcjonującej gospodarki rynkowej”;

53. przyjmuje z zadowoleniem wzrost realnego PKB o 2,9 % w pierwszym kwartale 2013 r. w porównaniu z tym samym kwartałem 2012 r.; zauważa trend pozytywnych zmian na rynku pracy, tj. wzrost liczby zatrudnionych o 3,9 % w pierwszym kwartale 2013 r. w porównaniu z tym samym kwartałem 2012 r., a jednocześnie spadek liczby bezrobotnych o 4,2 % w ujęciu rocznym; przyjmuje z zadowoleniem fakt, że w raporcie Banku Światowego „Doing Business” przedmiotowy kraj znalazł się wśród 10 państw świata, które poczyniły największe postępy w odniesieniu do środowiska regulacyjnego i prowadzenia działalności gospodarczej;

54. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja zamierza zainicjować szczególnie dialog na temat polityki zatrudnienia i polityki społecznej z udziałem tego kraju oraz innych państw regionu; popiera środki na rzecz zapewnienia znowelizowanego prawa pracy w pełnej zgodności z konwencjami MOP; podkreśla, że kraj ten ratyfikował osiem podstawowych konwencji MOP dotyczących praw pracowniczych; wzywa do zwiększenia możliwości oddziaływania partnerów społecznych i zagwarantowania praw pracowniczych i związkowych; podziela obawę, że wysokie bezrobocie, zwłaszcza dotyczące grupy szczególnie wrażliwe takie jak młodzież i kobiety, pozostaje dla rządu jednym z najbardziej naglących wyzwań, i wzywa do nasilenia działań zwalczających ubóstwo, wysokie bezrobocie wśród młodzieży oraz przejawy dyskryminacji;

55. odnotowuje środki przyjęte przez władze kraju w związku z niedawnymi przypadkami wyeksportowania do UE produktów rolnych o wysokiej zawartości pestycydów; apeluje szczególnie do właściwych władz o zwiększenie kontroli oraz o bardziej skuteczne sprawdzanie stosowania w kraju norm fitosanitarnych UE;

56. wyraża ubolewanie, że kraj ten nie opracował jeszcze całościowej polityki klimatycznej, mimo że na forum międzynarodowym przyłącza się do stanowisk UE; spodziewa się, że rząd podejmie konieczne kroki mające na celu wzmocnienie możliwości działań administracyjnych wprowadzających ustawodawstwo dotyczące zmiany klimatu;

57. podkreśla potrzebę znaczących starań w dziedzinie środowiska, w szczególności dotyczących jakości wody, ochrony przyrody, dzikiej flory i fauny oraz kontroli zanieczyszczeń przemysłowych i zarządzania ryzykiem; wspiera wysiłki mające na celu wprowadzenie ustawodawstwa w tych dziedzinach; podkreśla, że nie można osiągnąć istotnych postępów bez odpowiedniego wzmocnienia zdolności administracyjnych; wzywa rząd do podjęcia niezbędnych kroków w tym zakresie;

58. zachęca rząd do kontynuowania współpracy z UE w sektorze energetycznym w ramach Wspólnoty Energetycznej;

59. wskazuje, że potencjał kraju w obszarze energii odnawialnej jest słabo rozwinięty zarówno z powodu kłopotliwych procedur administracyjnych, jak i cen elektryczności; w związku z tym wzywa władze do zwiększenia wysiłków w tym obszarze w celu wypełnienia zobowiązania Wspólnoty Energetycznej do pełnego wprowadzenia dyrektywy dotyczącej energii odnawialnej z początkiem 2014 r.;

60. przypomina o swoim poparciu planów liberalizacji wizowej dla krajów Bałkanów Zachodnich jako ważnego filaru procesu integracji europejskiej; apeluje do państw członkowskich o skrócenie procedur azylowych dla obywateli krajów Bałkanów Zachodnich, którzy mają możliwość bezwizowego podróżowania w obrębie strefy Schengen, co będzie stanowić skuteczny środek służący ograniczeniu liczby bezzasadnych wniosków o udzielenie azylu, a jednocześnie nadal zapewniający wnioskodawcom prawo do przedstawienia swoich racji podczas pełnego wywiadu;

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

61. przypomina, że należy zachować odpowiednie proporcje między uzasadnionymi działaniami zwalczającymi nielegalną migrację a unikaniem tworzenia profili etnicznych lub innych działań potencjalnie dyskryminujących w stosunku do prawa do swobodnego przemieszczania się; gratuluje współpracy regionalnej dotyczącej migracji i uchodźców; stanowczo apeluje o utrzymanie obecnej liberalizacji systemu wizowego UE dla tego kraju; uważa, że kraj ten należy uznać za „bezpieczny kraj pochodzenia” w celu umożliwienia szybszych procedur rozpatrywania wniosków; wzywa rząd do zachowania istniejącego liberalnego systemu wizowego dla krajów sąsiadujących oraz do zwiększenia wysiłków w celu poprawy warunków socjalnych i ekonomicznych mniejszości oraz zapobieżenia jakiegokolwiek dyskryminacji lub negatywnym środkiem, takim jak ograniczenia w podróżowaniu osób, których wniosek o udzielenie azylu w UE został odrzucony;

62. odnotowuje starania rządu na rzecz przebudowy lokalnej infrastruktury drogowej w kraju w celu rozwoju turystyki alternatywnej i poprawy życia obywateli; w związku z tym zachęca ten kraj do aktywniejszego uczestnictwa w projektach rozwoju regionalnego w ramach Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej, co wzmocni współpracę transgraniczną i powiązania między państwami w regionie, jak również do uczestnictwa w rozwoju nowoczesnej i wydajnej ekologicznie sieci linii kolejowych łączących Europę Południowo-Wschodnią z pozostałą częścią kontynentu; wzywa do dalszych postępów w zakresie rozwoju polityki transportowej i jej dostosowania do dorobku prawnego UE;

63. przyjmuje do wiadomości spotkanie ministrów transportu przedmiotowego kraju i Bułgarii, które odbyło się dnia 28 listopada 2013 r. w Sofii, i wyraża nadzieję, że zobowiązanie do ukończenia połączenia kolejowego między obydwojoma krajami, potwierdzone podczas tego spotkania, zostanie wkrótce wypełnione, ponieważ otworzy to nowe perspektywy ekonomiczne dla regionu;

64. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, jak również rządowi i parlamentowi omawianego kraju.
